

Arrest

nr. 60 037 van 20 april 2011
in de zaak RvV X/ II

In zake: 1. X
2. X
handelend in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X, X, X, Xen X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. MOUBAX
de Smet de Naeyerlaan 2 bus 3
1090 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Macedonische nationaliteit te zijn en te handelen in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X, X, X, X en X, op 26 januari 2011 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 10 december 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 februari 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 maart 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat G. KLAPWIJK, die loco advocaat V. MOUBAX verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden beslissing luidt:

"Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 08.09.2010 werd ingediend door:

(...)

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Redenen:

De aangehaalde elementen vormen geen buitengewone omstandigheid waarom de betrokkene de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kan indienen via de gewone procedure namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland.

Met betrekking tot hun integratie halen betrokkenen aan duurzaam geïntegreerd te zijn in België, een dochter te hebben die geboren is in België en vlot Nederlands te spreken. Ter staving leggen betrokkenen attesten voor van een cursus Nederlands die (B.) volgde in 2006 en 2007.

Betrokkenen zouden schoolgaande kinderen hebben die goed werken op school en zich ook goed integreren in België tussen hun schoolkameraden. Verzoekers voegen schoolattesten van 2009-2010 van (...) toe.

Verzoekers halen aan reeds een arbeidskaart C gehad te hebben en willen in de toekomst instaan voor het onderhoud van hun gezin. Om hun werkbereidheid aan te tonen voegen betrokkenen volgende documenten toe: een arbeidskaart C op naam van (Z.B.), een arbeidskaart C op naam van (L.A.), een uittreksel van betaling van Randstad en loonfiches van Randstad van 2006 en 2007.

Voorts voegen betrokkenen nog een verklaring van deelname aan de praatgroep van Vluchtelingenwerkgroep Wetteren vzw dd. 18.09.2010 toe.

Deze elementen van integratie verantwoorden niet dat de aanvraag om machtiging tot verblijf in België wordt ingediend. De elementen m.b.t. de integratie kunnen het voorwerp uitmaken van een eventueel onderzoek conform art. 9.2 van de wet van 15.12.1980.

Verzoekers beroepen zich op een asielprocedure van minimum één jaar die werd ingediend voor 1 juni 2007 voor families met kinderen die op zijn minst sinds 1 september 2007 naar school gaan en die op zijn minst al vijf jaar aanwezig zijn op het grondgebied, vanaf de datum van indiening van de eerste asielaanvraag. Het vijf jaar ononderbroken verblijf moet bereikt zijn op 19.07.2009, de datum van uitgave van de vernietigde instructies waarin dit criterium werd opgenomen. Betrokkenen dienden een asielaanvraag in op 13.05.2005 waardoor het vijf jaar ononderbroken verblijf niet bereikt was op 19.07.2009.

Betrokkenen beweren dat zij vrezen voor hun leven indien zij zouden moeten terugkeren naar hun land van herkomst doch zij leggen geen bewijzen voor die deze bewering kunnen staven. Het is aan betrokkenen om op zijn minst een begin van bewijs te leveren. De loutere vermelding dat betrokkenen vrezen voor hun leven volstaat niet om als buitengewone omstandigheid aanvaard te worden. Bovendien voegen betrokkenen geen enkel nieuw element toe aan de elementen die zij reeds tijdens hun asielprocedure naar voor brachten en die niet weerhouden werden door de bevoegde instanties. De elementen ter ondersteuning van huidig verzoek om machtiging tot verblijf wettigen bijgevolg geen andere beoordeling dan die van deze instanties.

Betrokkenen wisten dat hun verblijf slechts voorlopig werd toegestaan in het kader van de asielprocedure en dat zij bij een negatieve beslissing het land dienden te verlaten. Hun asielaanvraag werd afgesloten op 27.04.2007 met een beslissing 'Niet erkend' door de Vaste Beroepscommissie voor Vreemdelingen. Betrokkenen verkozen echter geen gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten en verblijven sindsdien illegaal in België.

De duur van de procedure – namelijk iets minder dan twee jaar – was ook niet van die aard dat ze als onredelijk lang kan beschouwd worden.

Bijgevolg dienen betrokkenen dringend gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten, hun betekend op 19.08.2010."

2. Onderzoek van het beroep

1.1. Verzoekers voeren een enig middel aan dat luidt als volgt:

“Schending van artikel 9 bis en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging, van de artikels 1 tot 4 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het zorgvuldigheidsbeginsel, het proportionaliteitsbeginsel en het redelijkheidbeginsel. Doordat de bestreden beslissing stelt dat betrokkene niet beantwoordt aan de vereiste van punt 2.8 A van de vernietigde instructie. Terwijl het al tegenstrijdig is dat men zich op een vernietigde instructie kan beroepen om een aanvraag tot machtiging te weigeren. Terwijl het wel zo is dat verzoeker aantoonde dat hij meer dan 5 jaar in België verblijft en hier volledig geïntegreerd is. Dat het dus niet volstaat te verwijzen naar enkele technische criteria van een omzendbrief die vernietigd werd en geen enkele wettelijke waarde heeft; dat de bestreden beslissing dus nalaat om op enige andere redelijke motieven de machtiging van verblijf omwille van lang verblijf en verregaande integratie te weigeren; dat dit gelijk staat aan een gebrek aan motivering. Dat in hoofdorde eveneens wordt opgemerkt dat verwijzing naar een vernietigde instructie niet aanvaardbaar is in het kader van een correcte en afdoende motivering. Dat men niet kan volstaan met verwijzing naar technische criteria van een omzendbrief die vernietigd werd en geen enkele wettelijke waarde heeft; dat de bestreden beslissing dus nalaat om op enige andere redelijke motieven de machtiging van verblijf omwille van mogelijkheid tot werken te weigeren; dat dit gelijk staat aan een gebrek aan motivering. Dat in hoofdorde eveneens wordt opgemerkt dat verwijzing naar een vernietigde instructie niet aanvaardbaar is in het kader van een correcte en afdoende motivering. Dat men niet kan volstaan met verwijzing naar technische criteria van een omzendbrief die vernietigd werd en geen enkele wettelijke waarde heeft; dat de bestreden beslissing dus nalaat om op enige andere redelijke motieven de machtiging van verblijf omwille van mogelijkheid tot werken te weigeren; dat dit gelijk staat aan een gebrek aan motivering. Dat er tevens ook uitzonderlijke omstandigheden werden ingeroepen voor de ontvankelijkheid die en de bestreden beslissing ten onrechte aanvoert dat deze elementen reeds werden aangehaald tijdens de asielprocedure en derhalve niet op een andere manier in deze procedure moeten worden beoordeeld. Terwijl de criteria voor beide procedures anders zijn. Dat verzoeker zich het recht voorbehoudt hieromtrent te concluderen. Dat bovendien ten onrechte geen rekening werd gehouden met de op punt gestelde procedure dat in casu ook voorziet dat er kan geregulariseerd worden op basis van werk en de arbeidskaart C wel degelijk zijn relevantie heeft gelet op de loonfiches die zij tevens bijbrengen van Randstad die hun werkwillegheid aantonen. Wel is het zo dat de verregaande integratie van verzoeker en zijn werkwillegheid niet kan betwist worden, en ook niet betwist wordt.”

2.2. Artikel 9 van de Vreemdelingenwet bepaalt als algemene regel dat een machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven door een vreemdeling moet worden aangevraagd bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van oponthoud in het buitenland. Luidens artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, kan in buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt het hem evenwel worden toegestaan die aanvraag te richten tot de burgemeester van zijn verblijfplaats in België. Hieruit volgt dat enkel wanneer er buitengewone omstandigheden voorhanden zijn om het niet afhalen van de machtiging bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordigers in het buitenland te rechtvaardigen, de verblijfsmachtiging in België kan worden aangevraagd. Deze buitengewone omstandigheden mogen niet worden verward met de argumenten ten gronde die worden ingeroepen om een verblijfsmachtiging te bekomen. De toepassing van artikel 9bis, houdt met andere woorden een dubbel onderzoek in:

- wat de regelmatigheid of de ontvankelijkheid van de aanvraag betreft: of er buitengewone omstandigheden worden ingeroepen om het niet aanvragen van de machtiging in het buitenland te rechtvaardigen en zo ja, of deze aanvaardbaar zijn; zo dergelijke buitengewone omstandigheden niet blijken voorhanden te zijn, kan de aanvraag tot het bekomen van een verblijfsmachtiging onontvankelijk worden verklaard;
- wat de gegrondheid van de aanvraag betreft: of er reden is om de vreemdeling te machtigen langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven; desbetreffend beschikt de bevoegde minister over een ruime appreciatiebevoegdheid;

Verzoekers brachten, betreffende de ontvankelijkheid, volgende elementen naar voor in hun aanvraag om machtiging tot verblijf van 8 september 2010:

“ONTVANKELIJKHEID: MOTIEVEN WAAROM DE AANVRAAG IN BELGIE WORDT GEDAAN. De aanvraag wordt ingediend in België en niet voor diplomatieke of consulaire post van België in het land van oorsprong aangezien er buitengewone omstandigheden zijn die hen verhinderen zelfs tijdelijk naar hun land van oorsprong terug te keren aangezien hij nog steeds gevaar lopen voor hun leven in hun land van oorsprong. Zij diende trouwens op 13.05.2005 een asielaanvraag in, asielaanvraag die echter negatief werd afgesloten op 27.04.2007 door een negatieve beslissing van de vaste beroepscommissie. Zij hebben trouwens tijdens deze asielprocedure en onder druk van hun mensenhandelaars verklaard afkomstig te zijn van Kosovo aangezien men hen dat had aangeraden daar waar ze uiteraard nu open kaart willen spelen en de bewijzen bijbrengen afkomstig te zijn uit Macedonië hetgeen zij bewijzen aan de hand van hun nationaal paspoort. Zij komen in aanmerking om geregulariseerd te worden volgens het criterium van asielprocedure van een jaar die voor 1 juni 2007 voor de families met kinderen die op zijn minst sinds 1.09.2007 naar school gaan en op zijn minst al 5 jaar aanwezig zijn op het grondgebied vanaf de datum van indiening van de eerste asielaanvraag. Dat zij onder deze criteria vallen en derhalve deze omstandigheden als buitengewoon moeten worden beschouwd reden waarom zij hun aanvraag tot vestiging in België doen en niet in hun land van oorsprong.”

De verwerende partij besluit dat de aanvraag onontvankelijk is. Aangaande de door verzoekers aangevoerde elementen over de ontvankelijkheid van de aanvraag overweegt de verwerende partij:

-betreffende het element dat verzoekers nog steeds gevaar lopen in hun land van herkomst: Betrokkenen beweren dat zij vrezen voor hun leven indien zij zouden moeten terugkeren naar hun land van herkomst doch zij leggen geen bewijzen voor die deze bewering kunnen staven. Het is aan betrokkenen om op zijn minst een begin van bewijs te leveren. De loutere vermelding dat betrokkenen vrezen voor hun leven volstaat niet om als buitengewone omstandigheid aanvaard te worden. Bovendien voegen betrokkenen geen enkel nieuw element toe aan de elementen die zij reeds tijdens hun asielprocedure naar voor brachten en die niet weerhouden werden door de bevoegde instanties. De elementen ter ondersteuning van huidig verzoek om machtiging tot verblijf wettigen bijgevolg geen andere beoordeling dan die van deze instanties.

-betreffende het element dat verzoekers “in aanmerking komen om geregulariseerd te worden volgens het criterium van asielprocedure”: Verzoekers beroepen zich op een asielprocedure van minimum één jaar die werd ingediend voor 1 juni 2007 voor families met kinderen die op zijn minst sinds 1 september 2007 naar school gaan en die op zijn minst al vijf jaar aanwezig zijn op het grondgebied, vanaf de datum van indiening van de eerste asielaanvraag. Het vijf jaar ononderbroken verblijf moet bereikt zijn op 19.07.2009, de datum van uitgave van de vernietigde instructies waarin dit criterium werd opgenomen. Betrokkenen dienden een asielaanvraag in op 13.05.2005 waardoor het vijf jaar ononderbroken verblijf niet bereikt was op 19.07.2009.

Verzoekers laten na voornoemde overwegingen betreffende de ontvankelijkheid van de aanvraag aan te vechten. Evenmin betwisten zij de conclusie dat er geen buitengewone omstandigheden werden aangevoerd. De overige motieven die over de gegrondheid van de aanvraag gaan zijn overtoollig.

Waar verzoekers menen dat de verwerende partij zich niet mocht baseren op de vernietigde instructie, volstaat de vaststelling dat de bestreden beslissing niet ingaat op de gegrondheid van de aanvraag. Bovendien maken verzoekers niet duidelijk dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid zijn discretionaire bevoegdheid te buiten is gegaan.

De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De bestreden beslissing geeft duidelijk de motieven aan op grond waarvan de beslissing is genomen.

Verzoekers maken niet duidelijk op welk punt de motivering hun niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991.

Wanneer de Raad als annulatierechter een administratieve beslissing aan de wet toetst treedt hij niet op als rechter in hoger beroep die op aanvraag van de rechtzoekende de ware toedracht van de feiten gaat beoordelen. Hij onderzoekt enkel of de gemachtigde van de Staatssecretaris van Migratie- en asielbeleid in redelijkheid is kunnen komen tot de door hem de gedane vaststelling van feiten en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn welke met die vaststelling onverenigbaar zijn. In het kader van een marginale toetsing wordt de aangeklaagde onwettigheid slechts dan gesanctioneerd wanneer daarover geen redelijke twijfel kan bestaan, m.a.w. wanneer de beslissing kennelijk onredelijk is.

Verzoekers maken met hun betoog niet aannemelijk dat de verwerende partij op kennelijk onredelijke wijze de aanvraag onontvankelijk heeft verklaard door te besluiten dat de aangehaalde elementen geen buitengewone omstandigheden vormen, noch maken ze een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en het proportionaliteitsbeginsel aannemelijk. Het middel is niet gegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig april tweeduizend en elf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MILOJKOWIC